

בס"ד י' אייר ה'תשע"ד
 הדלקת נרות - 19:08
 צאת השבת - 19:59
 רבנו תם - 20:52
 שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה ארבע עשרה - עלון מס' 718
 @ ביום שלישי סוף זמן ברכת הלבנה כל הלילה.
 @ ביום רביעי יד' אייר "פסח שני" - לא אומרים תחנון.
 @ ביום רביעי הילולת רבי מאיר בעל הנס זיע"א.

אברהם יגל

לעיין בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פטידין: "וויאמר ידמיון"
 (ירמיה לבי)

פרשת בהר

השבת כה' לעומר
 פרקי אבות - פרק ג'

מענייני הפרשה:
 מצות השמיטה - "ובשנה השביעית שבת שבתון יהייה לארץ, שדך לא תזרע..."
 מצות היובל - אחרי שבע שמיטות (אחר 49 שנה) בשנת החמישים חל היובל.
 "כי ימוך אחיד" - מצוה לעזור לחבר בצרה ולתמוך בו בטרם יתמוטט כליל.
 איסור ריבית - התורה מזהירה שלא להלוות כספים בריבית, המכונה "נשך".
 לנהוג כבוד בעבדים - יש לנהוג כבוד בעבד עברי ולא להעבידו בעבודות פחותות.
 "וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמר" - יש להבין מדוע נזכר הר סיני לפני מצוות שמיטה? אפשר להבין זאת עפ"י מה שכתוב בגמרא (להב) אמר רבא לתלמידיו שלא יבואו ללמוד בישיבה בחודשי ניסן ותשרי, כי אלו ימי קציר וביצור, ונמצא שהתלמידים ביטלו בכל שנה שני חודשים אלו, ובמשך שש שנים ביטלו שנים עשר חודשי לימוד. לכן באה שנת השמיטה להשלים את החודשים שביטלו. (ראובן אמונה הי"ו)

וישבתה איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשובו
 קשה לכאורה: מה הקשר בין אחוזה למשפחה, ששניהם נכתבו יחד? אלא מבארים דרך מליצה, כיוון שהאדם שב אחוזתו ונהיה עשיר בחזרה, ממילא ואיש למשפחתו תשובו. דהיינו שאז באים אליו כל משפחתו ומתחברים אליו. כי כשהאדם עני, אין מחפשים את קרבתו כמו בהיותו עשיר.
 "וישבתהם על הארץ לבטח" (כ"ה י"ח)
 במילים אלו יש רמז למה שאמרו רבותינו ז"ל: כל עיר שאין בה עשרה דברים אין תלמיד חכם רשאי לדור בתוכה. וסימנם הוא: על הארץ לבטח. והוא: עינות מים, לימוד תינוקות של בית רבן. ביכל הקודש, צומן, בופא, צדקה, לבלר, בית כנסת, טבח, חכם. כלומר: בית דין המכין ועונשין.
 "את ספיח קצירך"
 "את ספיח קצירך" סופי תיבות: חת"ך. לרמוז, שאעפ"י שבשמיטה אין זריעת קרקע ולא בצירת כרם אעפ"כ לא תירא מחסרון פרנסה. כי בכח שם זה הממונה על הפרנסה תתפרנס בריווח.
 "ועץ השדה יהן פריו"
 התורה מרמזת על עוד ציון שחוגגים כל שנה "ועץ השדה יתן פריו" = 1236 בגימטריה בדיוק כמו חמישה עשר בשבט (ט"ו בשבט). (ב. בר דין הי"ו)

"שש שנים תזרע וצוית את ברכתך" (כ"ה ג')
 אפשר לרמוז על מה שידוע: ששת אלפים שנים ברא הקב"ה בעולם. אלף השביעי - קודש לה' ואז לא צריכים לא לחרוש ולא לזרוע, רק תשלום שכר, כעין מי שכתוב בערב שבת לפני היום השביעי המכוון לאלף השביעי, יאכל בשבת, לפיכך אמור להם הוזהירו לטרוח בעבודת ה' בשש שנים, גימטריא אלף. ועוד: שש שנים תזרע - ר"ת בגימטריא: אלף. לרמוז שאלו השש שנים תולדות אברהם.
 "וכי תאמרו מה זאכל... וצוית את ברכתך" (כ"ה כ')
 ואם לא תשאלו מה נאמר וכי אז לא יצוה ה' את ברכתו: אלא מאי - אומר רבי זושא מאניאפולי - וצוית את ברכתי אינה כלל למעליותא, להפך. כל עוד מתחזק האדם במידת הבטחון - זוכה הוא לקבלת השפע האלוקי ללא מחיצות וללא צורך בציווי ברכה מיוחד. שונה הדבר כאשר מתרפה האדם במידה זו. בכך גורם הוא לניתוק צינור השפע, ואז חייב הוא לשוב ולקבלו באמצעות ציווי ברכה מיוחד בהבטחת התורה. (נועם אלימלך)

פינת הניבים והפתגמים
כפתור ופרח = מן הקשויטים של מנורת הזהב.
 כפתור ופרח = בטוי התפעלות למראה דבר נאה ונחמד.
דוגמה: האברך, בעל הידע הנרחב בניבים עבריים ובפתגמים עבריים, תחביבו הוא ציור וקדרות, וכל רואי פרי-ידי אומרים זה לזה: "כפתור ופרח!".
מקור: שלושה גביעים משקדים בקנה, האחד כפתור ופרח (שמות כה לג). (ניבונקון)

העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. **הסירו מכשול מדרך עמי!** אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"פסח שני"

יום י"ד באייר הוא "פסח שני". בזמן בית-המקדש הייתה זו הזדמנות נוספת להקריב קורבן פסח עבור אלו שלא יכלו לעשות זאת בפסח הראשון.

מה קרה בפסח שני? בשנת 2449 לבריאת העולם, ציינו בני-ישראל את יום השנה הראשון ליציאתם ממצרים בי"ד בניסן והקריבו את קורבן הפסח. על-פי הציווי האלוקי, רק אנשים טהורים מטומאת מת יכלו להביא את הקורבן. קבוצת אנשים שהייתה טמאת-מת באו למשה ותלונה בפייהם: "אנחנו טמאים לנפש אדם. למה נגרע לבלתי הקריב את קורבן ה' במועדו בתוך בני-ישראל?!" לאחר ששאל את פי האלוקים, מסר להם משה רבינו: שלושים יום לאחר חג הפסח יצויין חג הפסח השני. בי"ד באייר, אלו שהיו טמאים או בדרך רחוקה בפסח הראשון, יוכלו להקריב את קורבן הפסח כהלכתו.

מה עושים בפסח שני?

אי-אמירת תחנון: כיום, כשבית המקדש לא עומד על מכונו, מציינים את יום י"ד באייר כיום שמחה ואין אומרים במהלך התפילות את קטעי ה"תחנון".

אכילת מצה: נוהגים לאכול מצה ביום זה. אך שלא כמו בפסח הראשון, מותר לאכול חמץ במשך כל היום.

"בניד כשת'לי זתים" - חינד

עידוד ילדים - דרכים לחזק להם את הבטחון מסבירים לילד שלכם כל יום במה הוא עוד צריך להשתפר? מקפידים להעיר ולבקר? שימו לב, אתם עלולים להכניס אותו לרצף חוויות שליליות.

הדגישו את החיובי - בכך אנו מתייחסים אל הכוחות והחזקות. הכרה ביכולות אלו מהווה בסיס לבנייה חיובית. למשל, אם ילד נכשל במבחן: "אני רואה שהצלחת לפתור שני תרגילים נכון. בוא נראה איפה היה לך קשה". הדגשת החיובי והמצוי ולא השלילי והרצוי, היש ולא חסר. ההתייחסות צריכה להיות אל הכוחות ולא אל החולשות, כי ההכרה בכוחותיו של הילד וחיוקם בונים את האישיות על בסיס יציב וחיובי.

הפרידו בין המעשה מהעושה - הילד צריך לדעת שהוא בטבעו טוב, והתייחסות שלנו - שלילית או חיובית - היא להתנהגות שלו בלבד. למשל: "מה שעשית גרם נזק", או "מה שעשית לא בסדר" במקום "אתה ילד רע". התייחסות למעשה מקלה על התנהגותו מבלי שיחוש שהוא עצמו אינו טוב וכלי לפגוע בתחושת השייכות שלו.

סרכה והללחה

לכ"ו ואסתר דוידי הי"ו שיזכו ברפואה שלימה בפרנסה טובה, וברכה בכל משלח ידיהם ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה. שירו נחת שלווה ואושר מכל יוצאי חלציהם.

רפואה שלימה

לנבריאלי יצחק-פזר בן שולמית הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו ז'הבה מנב"ת

"צדיק בא כלי"ר"

כל הציבור מוזמן לשיעורו של הרב **שלום ארוש** שליט"א ראש מוסדות "חוט של חסד" ביום ראשון י"א אייר (11-05-14) בשעה 20:30 בבית הכנסת "דוד המלך" רח' גלבע, יבנה. בסיום תהיה קבלת קהל לברכה. פרטים: 050-3044823

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

לעזרא וחז"ת הכלי הי"ו שתדעו לטעוה הרביעית בלויין זכות השיעור בלויין לרפואתם והצלחת כל ילדיהם שיתברכו בכל מיילי דמיט ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה טובה, וחיים טובים ומאושרים. לרפואת יעקב הלוי בן נדרה הי"ו להבדיל לעיני נדרה הלוי בת שרה ז"ל

סרכה והללחה

יצחק ויפה אהר"י הי"ו שיזכו לרפואה שלימה וברכה בכל משלח ידיהם, לפרנסה טובה, יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה. שירו נחת שלווה ואושר מכל יוצאי חלציהם. להצלחת ילדיהם שיזכו לזיווג הגון משורש נשמתם הטהורה

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יצ"כ" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג **יצחק יוסף שליט"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם" **מקום מיוחד לנשים**

רפואה שלימה

לדוד נחביאס בן ג'ני מיכאלה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

רפואה שלימה

לע"נ הישר והענו **רחמים אברהם** (רמ"י) בן יחזקאל ואוסנת שיחיו נפטר י"א באייר

רפואה שלימה

לע"נ הישר והענו **חיים יאיר נסימי** ז"ל בן ישעיה ודליה שיחיו נפטר י"ז באייר תשנ"ה

רפואה שלימה

ליצחק מוסאי בן דינה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו שושנה מנב"ת וזיווג הגון לילדיו.

רפואה שלימה

לע"נ החסיד והצנוע **רחמים דאודי** בן איב ז"ל נפטר י"א באייר. יום ראשון פקידת שנתו

רפואה שלימה

לע"נ הצנועה והענוה **מרסל מטודי** ז"ל בת רחל ושלום ז"ל נפטרה י"ד באייר יום רביעי פקידת שנתה

רפואה שלימה

זיכוי הרבים **להשאלה בחינם גמ"ח גמרות "ש"ו"ט"ש"י"י"י"** כל המעוניין ללמוד בגמרא מבוארת. עמנואל כהני : 052-5270030

שבת שלום ומבורך

בריאות והחלמה איתנה :

רס-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה יואל פארג' בן פרתה הי"ו גולשן באבאי בת מרים מנב"ת רחל עמרני בת זליכה מנב"ת רחל מוסאי בת ג'הרן מנב"ת שרה ביבי לאוי בת רבקה מנב"ת יעל לריאן בת רחל מנב"ת ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו בנהור (בני) חי בן אירן הי"ו יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו

רבונו עובדיה יוסף בן גורגיה זצוק"ל משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל יהודה קפשיאן בן מרים ז"ל שמעון שבת בן רחמה ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל ציון נאמן בן מרים ז"ל

מרבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל מרדכי לאוי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו

דניאל דינני בן עליזה ז"ל שרה אליאס בת מרגלית ז"ל אשרף ישראלי בת חיים וחוראמאן ז"ל ליאורה עטיה (נאמן) ז"ל בת שושנה שתחיה מזל דיין בת עליה ז"ל גמילה ברנס בת ברקנה ושמעון ז"ל סלבינו כהני בת גולי ז"ל

בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

יו"ל ע"י ארגון "אברהם יגל" 054-7743834

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

שאלה: האם מותר לקרוא בלילה פרקי תנ”ך או תהלים, או שיש בזה איסור על פי הקבלה? והאם יש להקל בדבר יותר כאשר הקריאה נעשית לצורך חולה או יולדת?

תשובה: מרן החיד”א בספרו שו”ת יוסף אומץ (סימן נד) הביא דברי רבינו האר”י שאין ראוי לקרוא מקרא (תנ”ך) בלילה. וטעמו מבואר שם על פי הקבלה. וכתב שבירושלים וחברון אף שנוהרים שלא לקרוא מקרא בלילה, מכל מקום מנהג קדום שבכל לילה באשמורת (לפני הזריחה שעדיין לילה) קוראים תהלים. וכתב ששמע ממקובל מופלא בדורו (הוא הרש”ש, רבי שלום שרעבי, שמרן החיד”א למד אצלו קבלה יחד עם חבריו הגאון רבינו יום טוב אלגאזי ז”ל) שאמר שאין התהלים בכלל אזהרת האר”י ז”ל, ויש סמך לזה ממה שאמרו במדרש (ב”ר פ”ר סח ס”י יד) שיעקב אבינו היה קורא תהלים בלילה. וגם אדונינו דוד רוב תהלותיו יסדם ואמרם לראש אשמורות. וסיים מרן החיד”א, והאמת אני כי לקרוא תהלים באשמורת ושואל אותי, אני אומר שיש לו על מה שיסמוך, אולם אני בעצמי ירא (חושש) אנכי מלקרוא תהלים בלילה כי אם בליל שבת קודש. נמצא שמרן החיד”א היה חושש שדברי האר”י נאמרו אף לענין ספר תהלים ולכן היה נזהר אף בקריאת תהלים בלילה. וכן כתב רבינו יוסף חיים מבבל בשו”ת רב פעלים (חי”ב ס”ב) שגם הוא נזהר על פי דברי החיד”א מלקרוא תהלים בלילה, אולם אם הוא רואה אדם שקורא תהלים באשמורת, אין הוא מעיר לו על כך, אך הבא לשאול, נאמר לו שלא יקרא תהלים אלא ילמד תורה שבעל פה, כגון משנה וגמרא וכיוצא בזה. (אבל בליל שבת מותר לגמרי לקרוא תהלים).

ומרן הרב עובדיה יוסף זצ”ל העלה שיש להקל בקריאת תהלים בלילה אחרי חצות הלילה, מפני שבדאי מרן החיד”א עצמו חזר בו ממה שנסתפק בשו”ת יוסף אומץ הני”ל, שהרי ביומנו של החיד”א משנת תקס”ג (1803) כתב בזו הלשון: טבת, אור ליום ג’, הייתי חולה, ובלילה לא ישנתי, וקראתי כל התהלים ואחר כך הלכתי לתפילה בס”ד. נמצא שגם החיד”א דעתו הייתה להקל בזה, משום שהתהלים אינו בכלל האיסור, הלכך, הקוראים תהלים אחר חצות הלילה, בודאי שיש להם על מה שיסמוכו.

והנה ככל הדברים הני”ל כתב מרן הרב זצ”ל לפני שנים רבות, אולם כל הדברים לא יכוננו אלא כאשר קורא אדם מקרא, חומש, או נביאים, או תהלים, והוא קוראם בדרך קריאה בלבד, כדרך שלומד אדם איזה דבר. אבל עתה יצא מרן הרב זצ”ל לדון כאשר בקורא תהלים אינו מתכוין לשם קריאה ולימוד, אלא הקריאה היא דרך תפילה ותחנונים, לתועלת חולה או אשה המקשה ללדת. שאז יש לדון בדבר להיתר יותר, וכמו שכתב בספר שו”ת מי יהודה, שאין שייכות בין האיסור ללמוד מקרא בלילה, לבין אדם הקורא בדרך תפילה ותחנונים, שהרי אנו אומרים כמה וכמה פסוקי תהלים בלילה בנוסח קריאת שמע על המטה. ולכן העלה להלכה שאין איסור בקריאת תהלים בלילה, אפילו קודם חצות הלילה, כל שקורא כן לתועלת חולה או יולדת, שאז אין שום איסור בדבר.

ולכן העיקר להלכה, שאם קורא אדם תהלים או חומש בלילה, הנכון הוא שלא יקרא בהם אלא אחר חצות הלילה, ולא בתחילת הלילה. אבל כאשר הקריאה היא לתועלת חולה, או לתועלת אשה המקשה ללדת, מותר לקרוא תהלים אף קודם חצות הלילה, מכיון שאין הקריאה הזו שהיא בדרך תחנונים, בכלל האיסור לקרוא מקרא בלילה. וה’ יתברך ישמע תפילתנו ויחיש רפואה וישועה לכל בית ישראל.

”מכל מלמד” השכלחני...”

כח הדיבור - פרשת בהר

פרשת בהר רומזת על ענווה. איך? ”וידבר ה’ אל משה בהר סיני לאמר. משה העניו מכל האדם. אפילו התואר הוא אחרי השם שלו משה רבינו, ששמו זה המהות של הענווה, ותארים וכבוד זה לא בשבילו. לא כמו אותם רבנים שאם לא תכתוב על מודעה. הרב הגדול שר התורה לייט”א וכיוצא, הוא פשוט לא מגיע לדרשה. **בהר** בהיפוך אותיות **הרב**, לאחר מכן סיני ששתייהם ענווים. ניתנה התורה על הר סיני, שהיה נמוך ועניו, אז המילה **בהר** באה בין משה ובין סיני שהתואר התחלק בין שניהם. שידוע שתלמיד חכם או גדול הדור חייב שיהיה בו קצת גאווה של תורה.

אומר רש”י מה העניין שמיטה אצל הר סיני? לעניות דעתי רמז פה חייו של אדם. מהפסוק ”יש שנים תזרע שדך ושש שנים שנים תזמר... ואספת את תבואתה”. ידוע שכל מילה של אדם, בקדושה, בתפילה, בברכות ומזמר להשם יתברך בא המשך הפסוק... ”ואספת את תבואתה שאוסף בחייו כל מה שזרע...”

ובשנה השביעית שבת שבתון...”, זה רמז על שבעים שנות חייו של האדם שנאמר ”שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה...”

”שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר”, זהו רמז לאדם. שמכאן והלאה לא תוכל לזרוע ולקצור מצוות שנאמר במתים חופשי. כל עוד הנר דולק אפשר לתקן. ידוע שהנר זאת הנשמה הקדושה, וממנה כח הדיבור דהיינו רוח ממלא. באה הפרשה ללמדנו מהי **אמונה** גם בגשמיות וגם ברוחניות. שאם לגשמיות דהיינו לאדמה, שדות, לכרמים ולעצים, ששם גם יש מנוחה, כל שכן לנשמה שעשתה את תפקידה כראוי. אז בא הפסוק ”ואספת את תבואתה” דהיינו תבוא=אתה, ”אשרי אדם בא ותלמודו בידו”.

(מעבדכם הנאמן א.ש.)

רפואה אלטרנטיבית

איך נפרדים מהכולסטרול ?

מבחינת פעילות גופנית : פעילות גופנית עקבית של סיבולת לב ריאה (פעילות אירובית) תעשה את העבודה בהחלט. הליכה, ריצה, אופניים, שחיה, קיקבוקסינג ועיצוב אירובי - יעלו את רמת הכולסטרול הטוב. התחילו מפעמיים בשבוע - 20 דקות בכל פעם והעלו את מספר הפעמים השבועיים עד ל- 5 פעמים בשבוע.

מבחינת התזונה : חשובה מאוד השמירה על תזונה נכונה וירידה במשקל כתוצאה ממנה. הירידה במשקל הינה חיונית והכרחית ותביא להורדה בכולסטרול הרע. איך עושים זאת?

פשוט וקל - לא אוכלים מוצרים מן החי עם אחוזי שומן גבוהים או ממוצרים עתירי שומן רווי (בד”כ זה בא ביחד). וכן מחליפים את המזונות שלנו בתחליפים נכונים וטובים.

" ואבותינו סיפרו לנו "

עזרה ראשונה

השנים חלפו ויסקה לא הצליחה למצוא את בן זוגה לחיים. ההצעות המשיכו לזרום מפה ומשם, אבל בשלב מסוים חשה שכבר מתחיל להימאס לה מכל העסק. הנה, היא מגיעה לשידוך חדש מלאת תקוות ולאחר פגישה או שתיים הכל מתפוגג: היא לא מעוניינת, או הבחור, ובדרך כלל שניהם. היא חשה כי היא זקוקה כעת לכוח עליון שיעזור לה, אחרת לא תוכל להחזיק מעמד.

החלה תקופה של תפילות הולכות וגוברות. יסכה מילאה את תפילת שמונה עשרה בתחנות אישיות, התבודדה שעות ופקדה קברי צדיקים בכל רחבי הארץ, ובראשם את קברו של התנא יונתן בן עוזיאל בעמוקה, ובכל זאת עדיין לא הגיעה ישועתה.

היא לא ידעה מה לעשות כעת. ההשתדלות לא הועילה עד כה, גם התפילה לא עשתה עדיין את שלה. מה עוד אפשר לעשות, ריבונו של עולם, שלא עשיתי עדיין?!

שבת אחת בבוקר חשה יסכה שכלו כל הקצין. כמה עוד אפשר לסבול?! אך אוכל לשכנע את הקדוש ברוך הוא שאין לי יותר כוח לסבול! אני חייבת לעשות לו הפגנה כמו שעושים נגד ראש הממשלה! אבל איך מפגינים מול הקדוש ברוך הוא? היא חשבה שהמקום הראוי ביותר להפגנה הוא שריד מעונו הרשמי של בורא העולם: הכותל המערבי.

"אני הולכת להפגין מולך בכותל!", אמרה לקדוש ברוך הוא, "אתה חייב להבין כי כוחותיי אזלו. אני לא עוזבת אותך עד שאתה מביא לי את השידוך האמיתי שלי. עד איזה גיל אפשר לגור ככה אצל ההורים ועוד להרגיש בצערם?!", אמרה ודמעתה התגלגלה על לחיה. לאחר סעודת שחרית של שבת אמרה יסכה לאמה: "אמא, אני הולכת עכשיו להתפלל בכותל".

"מה קרה לך?!", נדהמה האם, "ללכת ברגל ממבשרת ציון עד לכותל המערבי?! את יודעת איזה מרחק זה?! אולי חמישה עשר קילומטר".

"לא אכפת לי, אמא", אמרה יסכה, "אני חייבת להתפלל על הזיווג שלי".

"בסדר. טוב מאוד שאת רוצה להתפלל, אבל שבת היא מלזעוק. חכי עד למוצאי שבת. מיד אחרי ההבדלה תיסעי באוטובוס הראשון לירושלים".

"לא!", התעקשה הבת, "אני חייבת שהקדוש ברוך הוא יראה שאני שבורה. כבר התפללתי בכותל כמה פעמים ועוד לא נושעתי".

"אבל מזג האוויר חם בשעות האלה. את עלולה להתעלף".

"אל תדאגי, אמא. זה יהיה בסדר".

לא הועילו תחנונותיה של האם ויסקה החליטה לצאת לדרך. היא יצאה מיישובה והחלה לפסוע בכביש מוצא לעבר ירושלים. אחרי כשעה הרגישה שהחום גובר. היא שתתה מעט מבקבוק המים שברשותה והמשיכה הלאה. היא היתה נחושה להגיע לשערי העיר, אחר כך לעבור את כל רחוב יפו, להגיע לשערי העיר העתיקה ולבסוף לכותל, לשערי שמיים.

"אני אשכנע אותך שהגיע הזמן שלי להתחתן", מלמלה בדרך, "ריבונו של עולם, הפעם לא אוותר לך!"

הדרך התלולה והחום הגובר התישו אותה. המים כבר אזלו. היא עצמה את עיניה והחלה לחוש בערפל חושים. לפני שהבינה מה קורה איבדה את הכרתה ונפלה לצד הכביש. נהג חולף הזעיק אמבולנס במכשירו הנייד. כעבור כמה דקות הגיע אמבולנס צופר למקום האירוע.

כונן מד"א בשם אריאל החל לטפל ביסכה המעולפת ויחד עם כונן נוסף העלה אותה באלונקה לרכב הצלה. תוך כמה דקות פקחה את עיניה וראתה אותו. לאחר שרגעה נתן לה לשתות מים צוננים. לאחר מכן שאל: "אפשר לשאול למה הלכת ברגל לירושלים?!"

היא לא ידעה מה לומר לו. אחרי רגע אמרה את האמת: "הלכתי להתפלל בכותל".

"אבל מה כל כך דחוף?! למה דווקא בשבת?!", תמה הבחור שחשב כיפה סרוגה.

היא חייכה במבוכה ולא ענתה לו. מסירות הנפש שלה מצאה חן בעיני הבחור. הוא המשיך לשוחח עמה עד שהגיעו לבית החולים בירושלים, שם דאג אריאל שתתאושש לגמרי וחזר לעמדת כוננותו.

כעבור כמה ימים שמעה יסכה צלצול בטלפון הנייד. מישהי הציגה את עצמה כקרובתו של אריאל ושאלה בשמו אם תרצה להיפגש עמו.

"כן, כן... בהחלט", אמרה יסכה מבלי לחשוב כמעט.

כעבור חודשים ספורים ניצבו יחד תחת חופתם.

(עודד מזרחי הי"ו)

הקרן שהלכה לצדקה

את הסיפור שלפננו סיפרו משמו של הגאון הרב מרדכי אליהו זצ"ל שסיפרו באחד משיעוריו. מסופר על עשיר גדול שהלך לחסידא ופרישא הבבא סאלי זיע"א ואמר לו שהוא רוצה לתת לו סכום גדול מאד, ואת הכסף הזה יפקיד בבנק ויגבה מהם ריבית, ואת כל הריבית יתרום לעניים. בענותו שלח הבבא סאלי את השמש שלו אלי לדדו, ואמרתי לשמש שמהדין מותר ומיהו, הוספתי ואמרתי לו, שהבבא סאלי לא יסכים לעשות כן. חזר השמש ואמר לבבא סאלי 'הרב אליהו אמר שמותרי'. שאל אותו הבבא סאלי: מה אמר הרב אליהו? והשמש חזר ואמר את דברו, ושוב הבבא סאלי שאל אותו: מה אמר הרב אליהו? אמר לו השמש 'אמר לו השמש 'הוא אמר שמותרי'. אמר לו הבבא סאלי: ולא אמר לך עוד? ענה לו, נכון, הוא הוסיף ש'הבבא סאלי לא יסמוך על ההיתר הזה ולא יעשה מעשה'. אמר הבבא סאלי אם כן הרי שזה העיקר, ומדוע לא אמרת לי בהתחלה שכך אמר הרב אליהו? ולא אסכים לעיסקה של העשיר, וכך עשה. הלך השמש לאותו עשיר ואמר לו שהבבא סאלי לא מסכים. שאל אותו עשיר מדוע? אמר לו השמש שהוא שאל רב אחד ושמו הרב מרדכי אליהו.

לאחר זמן, הגיע אלי אותו עשיר ושאל אם אני הרב אליהו, ומשענית לי שכן התחיל לצעוק: אתה?! אתה?! אתה?! אתה תחליט בשבילי מה לעשות בכסף שלי?! לא ידעתי בתחילה למה כוונתו והתפלאתי על ההתפרצות, ומשהזכיר לי את המעשה פניתי אליו ואמרתי לו אתה אתה?! אתה?! אתה תקבע לבבא סאלי מה לעשות?! אתה תעשה תנאים לבבא סאלי, אינך מתבייש! נעלב אותו עשיר ואמר לי שאין הוא רגיל שכך פונים אליו כי הוא עשיר גדול, ואמרתי לו שגם אני עשיר גדול. הושבתי אותו והסברתי לו מדוע כך אמרתי, התרכך אותו האיש, ובאותו היום הוא נתן את כל הכסף שחשב לתרום לבבא סאלי, והבבא סאלי באותו היום חלק את כל הכסף לצדקה, לת"ח ולישיבות.

לאחר יומיים בא אותו עשיר ואמר לי 'שמעתי שאתה אומר שהנך עשיר גדול, אבל הרי אתה לא עשיר, ואל תאמר לי דרשות 'איזהו עשיר השמח בחלקו'. אמרתי לו אני לא עשיר?! אתה מכיר את המלון 'קינג דיויד' ומלון 'הילטון' זה שלי, אך כיון שאני רוצה לעסוק בתורה, מסרתי אותם לאנשים אחרים (וכך אמרתי לו בבדיחה והוא קבל זאת ברצינות).